

IVAN RATAMA

FORSVARSSKRIFT OVER DE EV-
IG DØMTES RETTIGHETER

Del en og del
to og del tre -

En undersøkelse av det moralske
grunnlag for troen på to utganger
på menneskelivet sett fra et ve-
rdslig ståsted som bruker et em-
osjonelt perspektiv -

Tekster -

(c) Copyright, Det Arkaiske Forlag.

ISBN: 978-82-8325-061-9

Det synes for meg som om det er gode gjerninger, og ikke gode handlinger som fører til Himmelen, og gode gjerninger har en dobbel bunn. De opptrer ofte fordekt og forenklet, det hele er for syns skyld, det hele er pliktfølelse og ikke medfølelse. Og du fordømmer som synd og umoral mange som på mange måter gjør mange bedre gjerninger enn deg, uten å belønnes, fordi de ikke kjemper for en sak med sine gjerninger og fordi de ikke hindres i å tenke og føle fritt rundt sine gjerninger, fordi din moralske følelse rundt gjerningene, tvinger frem frykten for å tape ansikt i en diskusjon, og de som du fordømmer som synd og umoral kunne lettere ha kommet til Himmelen enn deg, fordi de er uten dyd, men med en personlig tilnærming. Og du begår sikkert mange av de syndene selv, men du føler at du har en rett til det, fordi du er en autoritet mennesker ser opp til. Det virker nesten som om du er full av hat i sinnet (når du fordømmer verdens umoral), og at du samtidig er full av kjærlighet i hjertet (når du gjør gode gjerninger), og det er en usunn innstilling. Du forveksler nok kjærlighet og hat ofte. Du tror Himmelen er en belønning og tenker da ille om de som ikke vil gjøre gode gjerninger - kanskje har de en annen strategi, en annen agenda, en annen smerteterskel? Kanskje er de gode i seg selv fordi de vil det, fordi livet lærte dem det, uten Himmel og Helvete?

Du føler at Himmelen er en belønning og belønner og straffer allerede i dette livet ut av forbrytelsen og straffen i det neste livet. Og du vet da ikke om Gud dømmer dem. Er religion og moral forhåndsdømming? OG så vil du til Himmelen og slik belønnes storlig fordi du ikke vil ta selvkritikk og gjør gode gjerninger for at ikke andre skal finne på å kritisere deg. Gud, som har oversikten over alle faktorer i et skyldsspørsmål, lar ikke menneskelig tilkortkommenhet avgjøre hvem som er de gode og hvem som er de onde. Om noen er det. Du føler at du er God og fortjener å belønnes med Himmelen fordi du følger Guds bud, men mange bud som er Gode følger du ikke fordi Gud glemt å gi dem, og du ikke vil forstå dette selv, og mange bud velger du bort av egen fri vilje, fordi du, som alle andre, føler at Gud taler mer din sak enn din nabos sak. Hvorfor ikke tro på belønning og straff uten å sementere de sosiale konstruksjonene?

Og ikke dømme de som allerede er dømt? Og ikke sende til Helvete de som allerede har vært i Helvete. De som du føler kommer til Helvete er de mennesker som du ikke vil eller kan hjelpe, fordi de sosiale normene står i veien, ettersom din Himmellengsel er grunnet i å gjøre gode gjerninger, ikke hjelpe - den Gudløse eller de grå masser. De som er umoralske for deg er de som ikke trenger deg og din Gud fordi de kan gjøre godt uten dyd. Du gjør gode gjerninger for å beholde din posisjon i dette og det neste livet - og rang og hierarki er ikke gode, men onde gjerninger, de fører til døden, til skillene vi trenger Himmel og Helvete for å unngå. Du gjør godt mot dine fiender, men de du ikke finner det verdig og unne oppmerksomhet, de knuser du. Den Gudløse og den Elendige uten en scene. Og tilslutt må det finnes andre måter og kontrollere og modifisere menneskelig atferd på, enn ved å utradere både dette livet og det neste, og gjøre dette livet til en jammerdal og det neste til enten et tap eller en seier. Hvorfor ikke lære at den egentlige dyd er å være kunnskapsrik uten holdninger. Du hater oss, innerst inne! Oss, de umoralske og syndige, som ikke rakk og ta stilling til våre onde gjerninger før du gjorde oss oppmerksom på dem og ut av vår egen uoppmerksomhet dømte oss til Helvete, du var bråmoden i din sjelelige utvikling, bandt oss til din stand og status som kuede

ormer fordi vi ikke rakk og slutte og være onde før du fikk makt over oss ved å gjøre oss oppmerksomme på det. Vi vil tenke selv hva vi er, ikke at du tar fullstendig kontroll over oss med vår synd.

2

For hvem kan tro på Himmel og Helvete når menneskelivets kompleksitet ikke lar seg dømme? Hvem kan tro på Himmel og Helvete når Himmel og Helvete er å dømme andres livsstil, personlighet og handlinger ut av premisser som er mye mindre enn det du skal dømme? Hvem kan tro på Himmel og Helvete når hverken jeg eller Gud kan dømme det de med stand og status gjorde mot meg? Hvem kan tro på Himmel og Helvete når den som dømmer er den som belønnes? Hvem kan tro på Himmel og Helvete når man må tro sammen med psykopater og mobbere? Hvem kan tro på Himmel og Helvete når de frelste forveksler det som er av Gud og det som er av djevelen? Hvem kan tro på Himmel og Helvete når Gud ga oss så mange ulike versjoner av det hele som i tillegg er åpne for tolkninger? Hvem kan tro på Himmel og Helvete når det er dine handlinger i en kald og urettferdig verden som sendte deg dit? Hvem kan tro på Himmel og Helvete når det er grunnlagt i en urettferdig verdens skyld og uskyld? Hvem kan tro på Himmel og Helvete når den du ble og ikke den du var, eller omvendt når det er rett, ble fordømt, i allefall på jorden? Hvem kan tro på Himmel og Helvete når det er de bakstreverske, men kanskje først og fremst de uferdige og de ensidige menneskene som representerer Himmel og Helvete? Hvem kan tro på Himmel og Helvete når det er opprør, og dermed noe misforstått og halvferdig, som sender djevelen dit, og ikke ren ondskap? Hvem kan tro på Himmel og Helvete når de som var urettferdige mot deg var de som trodde på Gud? Hvem kan tro på Himmel og Helvete når godt og ondt fortsatt utvikler og endrer seg på sin ferd gjennom Historien? For Himmel og Helvete har ingenting med skyld eller uskyld å gjøre, men med seier og nederlag å gjøre, og det er den sterke og smarte og gode som seirer, og det er den svake og dumme og Gudløse som taper. For mange svovelpredikanter har forvekslet den onde med den Gudløse og Elendige. Men både seier og nederlag er like kjærkomne for Guds blikk: seier er nødvendig for kulturens fremskritt, og nederlag er nødvendig for menneskesjelens fremskritt.

Om Himmel og Helvete finnes så er det fordi mennesker, og ikke Gud, vil ha dem. Om Himmel og Helvete finnes så finnes det ingen måte for Gud og dømme menneskene på, for de dydige vil bare godta å dømmes ut av de sosiale normene, og da kan de ikke dømmes for alle sine handlinger. Om Himmel og Helvete finnes så er veien dit arv og miljø og arv og miljø rekker kanskje ikke å overstyre sin natur før de havner hinsides. Om Himmel og Helvete finnes så er den grunnleggende feilen at man må tro for å havne et av stedene, og ikke vite det, fordi din logiske og rasjonelle rettferdighetssans brytes og slites mot frykten for å pines fordi du tar feil. Om Himmel og Helvete finnes må jeg endre på min livsstil, og da har jeg tatt feil - uten å forstå hvorfor. Om Himmel og Helvete finnes så er det lettere for de naturlige autoritetene og forstå at begge finnes og og det er lettere og handle rett og slik forstå veien dit. Om Himmel og Helvete finnes er det en fri vilje som lar oss velge mellom godt og ondt, men mine behov, innsikter og meninger er uinteressante for det godt og ondt som finnes der fra før av. Om Himmel og Helvete finnes så tilhører ikke min sjel meg. Om Himmel og Helvete finnes så handler min frie vilje om noe og den tar utgangspunkt i noe, kanskje noe ufullstendig og kanskje noe som begrenser min natur. Om Himmel og Helvete finnes er jeg ikke bare kastet inn i en verden jeg må finne ut av - men jeg kan straffes for det.

Det er i det neste liv vi skal kunne være vårt egentlige selv, for det kunne vi aldri ordentlig i dette liv grunnet andre, og dermed er Himmel og Helvete en Jordisk oppfinnelse for de hindrer og begrenser våre egentlige selv.

- v Ikke belønnes eller straffes for våre handlinger, men utvikle dem - bli bedre til å handle.

All evighet er bare det positive i det dødelige og det negative uten fare, fordi det dødelige ikke kunne garantere det positives trygghet i annet enn i det evige.

- v Vi har rett til å leve pånytt uten å bli kastet inn i noe vi må finne ut av.

Himmel og Helvete betyr at friheten er for noen.
 Himmel og Helvete betyr at du straffes for opprør og ikke for ondskap. Himmel og Helvete betyr at du ikke blir tatt på alvor som menneske. Himmel og Helvete betyr at bare andre kan definere hvem du er, og dømme og straffe deg ut av det. Himmel og Helvete betyr at andre dømmer og straffer deg for valgene dine, uten noen rett til å påstå at akkurat de valgene var de gale, for det finnes grunnlag for å velge annerledes ut av deres hellige bok. Himmel og Helvete betyr at den som tror på Bibelen er frelst, uansett hva han tror på av de selvmotsigende og inkonsekvente ordene som står der. Himmel og Helvete betyr at det den religiøse til syvende og sist vil, og det som gjør ham til ett godt menneske i egne øyne, det er å dømme andre. Himmel og Helvete betyr at ansvaret er ditt, fordi andre vil at det skal finnes et ansvar. Himmel og helvete betyr at "Opprør ender med døden", for de mennesker som ikke fortjente frihet fra begynnelsen av, fordi "Opprøret som ender med døden" ikke har tatt høyde for den historiske fremgang. Himmel og Helvete betyr at noen er født til å dømme mens andre er født til å bli dømt, valget står mellom å slutte deg til de som dømmer eller ikke. Himmel og Helvete betyr at du er født med ansvar du ikke er klar for og som samfunnet sørger for at du aldri blir klar for. Himmel og Helvete betyr at hverken din fødsel, ditt liv eller din død, handler om deg. Himmel og Helvete betyr at det du vet er sant om deg selv og om verden ikke lar seg bevise eller etablere, fordi da må du komme til ett brudd med vår sivilisasjon. Himmel og Helvete betyr at denne verden ikke er det egentlige, men at det som fører oss utover den minner oss om den. Himmel og Helvete betyr at livet på jorden svertes, fordi de sterke er udyktige til å takle jorden. Himmel og Helvete betyr at ambisjoner om jordisk suksess må være godkjent av de sosiale normene. Himmel og Helvete betyr at fellesskapet er grunnlagt i den godes maktbehov og både den sterke og den svakes frelsesbehov. Himmel og Helvete betyr at den sterke og den gode må ha makt over tingene og makt over livet for å kunne oppleve det som noe positivt og tro på de gode verdiene i livet. Himmel og Helvete betyr at det du føler og ikke det du tenker er rett. Himmel og Helvete betyr at det ligger bedre til rette for at den etablerte tar de rette valgene. Himmel og Helvete betyr at den lydige lar seg overtale og den trassige er ulykkelig.

Min sjel tilhører Gud og ikke meg om dette er sosialt uakseptabelt å protestere mot og man kommer enten til Himmelen eller Helvete etter døden om man ikke engang er villig til å diskutere noe som er en selvfølge for alle og enhver.

Fordi vi ikke kommer lenger enn å være helt vanlig og en trussel, og fordi vi ikke kommer forbi det å erfare Gud fra ståstedet til den som opplever urett og det å erfare Gud fra ståstedet til den som tror på moral - i form av sine egne følelser og tanker! - derfor finnes Himmel og Helvete.

Himmel og Helvete er den overbygning for virkeligheten som alltid vil være der så lenge den psykologiske oppdelingen av gruppen er to forskjellige realiteter.

Himmel og helvete er det vanlige mennesker er avhengige av og som de ikke kommer utover, fordi det uttrykker og rettferdiggjør deres sosiale funksjon.

Himmel og Helvete er ett selvbilde man uttrykker feil (den unge Nietzscheleseren som "Styrker" seg på filosofien hans, uten egentlig å forstå den eller være sånn).

V Himmel og Helvete er et innbilt selvbilde som man uttrykker feil.

V Himmel og Helvete er alt annet enn og kan ikke være det vi er tvunget til å gjøre for å overleve i den harde virkeligheten.

Jeg vil ikke til Helvete, jeg vil få full kontroll selv over den skjebne jeg ikke styrte på jorden. Jeg vil ikke til Helvete, jeg vil lære å gjøre godt. Jeg vil ikke til Helvete, jeg vil straffes for det jeg har gjort og ikke for å ha krenket Gud og de troende. Jeg vil ikke til Helvete, jeg vil ha tilbake den uskyld og den frihet jeg hadde ved fødselen. Jeg vil ikke til Helvete, jeg vil belønnes for det jeg vet jeg hadde i meg av godhet og ressurser. Jeg vil ikke til Helvete, jeg vil finne veien hjem selv. Jeg vil ikke til Helvete, jeg vil leve uten skam og skyld over det jeg ble behandlet som. Jeg vil ikke til Helvete, for jeg vil ikke behandles som noe lenger. Jeg vil ikke til Helvete, ingen dom er rettferdig etter dette. Jeg vil ikke til Helvete, hvordan kan Helvete være rettferdig når livet ikke er det? Jeg vil ikke til Helvete, den neste verden bør være bedre enn denne og ikke gjenspeile den. Jeg vil ikke til Helvete, hvordan kan jeg lære ansvar om jeg pines og plages, da vil jeg hevne meg, slik livet lærte meg å gjøre. Jeg vil ikke til Helvete, jeg fortjener å få oppleve makt for første gang. Jeg vil ikke til Helvete, jeg ser at de troende bare kan se mine onde handlinger og ikke kan godta meg før jeg er som dem. Jeg vil ikke til Helvete, jeg ser at de som dømmer burde vært dømt selv. Jeg vil ikke til Helvete, jeg vet at om jeg fikk den sjansen de har fått, så ville jeg vært et bedre menneske enn dem,

for det er dypt utakknemlig å få alle sjanser i livet og belære andre om syndene deres og om dommen som kommer. Jeg vil ikke til Helvete, det er uverdigg for en som hadde ett godt hjerte. Jeg vil ikke til Helvete, vi bør være grunnleggende fri til andre og bedre ting enn det å velge handlinger og livsstil selv. Jeg vil ikke til Helvete, fordi jeg ikke vil sende andre dit. Jeg vil ikke til Helvete, jeg har rett til å skape et univers.

8

Om jeg skal til Helvete så bør Gud ha en bedre grunn enn ulydighet, for de lydige har ingen forståelse av rett og galt utover deres egen blinde lydighet. Det er rett å gjøre dette - fordi den som gjør det er lydig.

Det de lydige egentlig dømte deg for var å snakke om religion om du ikke var prest, og mene noe om politikk om du ikke hadde stemmerett; det grunnlaget de egentlig sender folk til Helvete ut av, er normene, og normene de er urettferdige.

Hvordan kan man stole på de lydige? De som ikke klarer å forstå at det ikke er mine handlinger, men deres egne normer, normer som endrer seg fra tidsalder til tidsalder, som sender mennesker til Helvete.

Om det er mine handlinger alene som sender meg til Helvete så finner de handlingene sted i et Åndsvakuum, hvor det ikke finnes normer.

V Om jeg kan velge handlingene mine selv, og straffes for det, så kan de velge normene sine selv, og straffes for dem.

For det de lydige ikke tenkte på, det er at normene deres også får dem til å handle. Hvorfor skal ikke de kunne straffes for det?

V For det mine handlinger manglet, det var normer. Det de lydige egentlig fryktet i djevelens opprør i Edens Hage var at noens handlinger skal kunne bli til normer. Og dermed gi frihet. Og makt.

V For jeg godtar bare Himmel og Helvete om jeg kan være med å dømme uten å selv måtte være en av de lydige.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi det bare rommer bildet av den jeg er.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi marerittene våre skal ikke være en straff.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi du ikke kan ha forventninger til det hinsidige, bare bange anelser, og det reduserer det psykologiske registeret.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi man aldri kan godta sin skjebne og gjøre det beste ut av det du har.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi det eneste allmektige vesen man kan henvende seg til, er som mine fiender er når de hater meg og Gud er også på mine fienders side.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi Mennesket er ensomt når det er alene med seg selv og det skal ikke måtte møte evigheten på samme måte.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi min sjel tilhører Universet.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi Helvete ikke tar hensyn til det jeg kan, men bare det jeg har gjort.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi min sjel ikke skal begrenses for da er min sjel ikke en sjel.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi det er aldri for sent å angre og snu om.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi det liv de lydige ga meg var mitt Helvete, og jeg kommer ikke til å lære meg å like helvete, slik jeg har forsonet meg med mitt liv.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi jeg har forsonet meg med mitt liv og vil ikke miste det jeg har.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi man aldri kan vite sikkert og det fortjener gode mennesker å gjøre.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi det er et spørsmål om holdninger.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi følelsene mine forteller meg når noe er unormalt.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi følelsene mine vet innerst inne at jeg er for god for dette.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi man skal spørre meg først om hva jeg vil.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi de gir deg ikke et reelt valg men forteller deg hva du må gjøre for å ikke komme til Helvete, og det fratar meg for ansvar.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi jeg har forsøkt og forsøkt, men alltid blitt misforstått eller utskjelt.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi de lydlige vil kontrollere handlingene dine.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi handlingene mine hadde ett visst register.

Hvorfor hater du Helvete?

Fordi jeg innerst inne vet at jeg fortjener det.

10

V Den mutte fortvilelsen i å ikke likevel være intellektuelt og moralsk overlegen de som sverter deg.

11

Helvete skader min frie vilje som ikke er det jeg velger ut av. Helvete skader vinnerens evne til empati. Helvete skader respekten for det å straffes. Helvete skader meningen med livet, man fokuserer bare på det negative. Helvete skader din selvinnsikt fordi du frykter å komme til Helvete. Helvete skader reell moralisk overlegenhet og fremdyrker den falske moralske overlegenheten. Helvete skader livet som en søken, man vet alt. Helvete skader seksuell frivillighet, fordi frykten for å havne der frembringer konflikter i deg. Helvete skader din relasjon til andre, du blir dømmesyk og ser dem ikke for det de er. Helvete skader din evne til å forstå andre. Helvete skader følelsen av å finne noe godt i det håpløse, da er det meningsløst å holde ut. Helvete skader de egentlig gode menneskenes selvbilde - er det virkelig sann vi takkes? Helvete skader våre vakreste følelser. Helvete skader det vi tenker og føler om oss selv, det må vi nemlig bare se og gi slipp på. Helvete skader vår evne til å stå på vårt og ikke finne oss i noe mer.

10

Den som tror på Helvete tror dårlig om gode verdier. Den som tror på Helvete vil ikke høre og vil ikke se. Den som tror på Helvete er et nytt egentlig biologisk opprør, i form av Kristendommen, mot det opprinnelig biologisk egentlige, i form av Romerne. Den som tror på Helvete stiller Sannhetens verdi over Menneskets verdi fordi den kan frelse. Den som tror på Helvete er blind for urett og lidelse, men ser alt umoralsk rundt seg, da ser han. Den som tror på Helvete ser den urett som de selv kan utnytte i propagandaøyemed. Den som tror på Helvete tror at Liv og Død tilhører andre enn mennesket selv, fordi de bruker liv og død for å få makt over mennesket. Den som tror på Helvete tror at liv og død tilhører Gud og dem selv, selv om ikke alt ved mitt liv forstås av dem. Den som tror på Helvete unner ikke andre en endelig slutt på lidelsen. Den som tror på Helvete ser seg selv som han er og ser andre som han tror de er. Den som tror på Helvete ser andres synd, men sin egen urett er bare hevn og straff mot andres dårdskap som de avgjør selv. Den som tror på Helvete ser andre som grunnleggende annerledes enn seg selv. Den som tror på Helvete tror på noe større enn ham selv og dommene han fell om jordiske affærer blir derfor urealistiske. Den som tror på Helvete tror på noe større enn ham selv men kan ikke tenke moral utover egne trosforestillinger. Den som tror på Helvete forakter som en fornærmelse mot deres menneskeverd at andre hevder seg, og han forakter som en fornærmelse mot hans bibelforståelse at andre har holdninger. Den som tror på Helvete tar dermed kontroll på forestillingen om Helvete og de destruktive følelsene rundt Helvete eliminerer han. Den som tror på Helvete slipper å straffes for egen urett fordi hans urett er ikke syndig. Den som tror på Helvete ser andres synd, fordi "Synden" ikke er en del av noe større. Den som tror på Helvete ser ikke egen urett bare de religiøse forestillingene han gjør seg om uretten. Den som tror på Helvete vet ikke hva synd egentlig er, men hva andre enn dem selv mener er synd. Den som tror på Helvete vet ikke hva Gud er, det klarer de ikke å tolke, men de vet hva Gud sier, det klarer de å tolke. Den som tror på Helvete har en agenda og gjør som han vil.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete,
fordi "Gud" i Edens Hage er ett bilde
av det Moralske mennesket.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete,
fordi han fikk oss til å følge hans bud
kjærlighet og visdom, ikke ved å forlange
blind lydighet.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi Adolf Hitler og Josef Stalins frie viljes valg om bevisst ondskap er ikke de vi egentlig er, men denne frie viljen og dens ondskap er plassert inn i feil bakgrunn å handle i. (Den falne verden).

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi autoritetenes totale makt over sjelelivet vårt, er der uavhengig av valgene våre, vi blir aldri frie, bare til å velge.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi hverken jeg eller andre fortjener å være andre menneskers slave.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi Edens Hage og Epletreet er bare en av mange mulige historier om menneskets tilstand.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi vi blir ikke dømt for våre bevisste onde valg, men ut av timelige jordiske affærer.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi de onde handlingene vi dømmes for regnes som one fordi de er opprør mot slaveri.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi en aggressiv personlighet ikke beviser mroalsk overlegenhet.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi jorden ikke er riktig sted å velge mellom Godt og Ondt på, fordi alle valg er infisert av motpartens skyld: "Vi er alle syndere" - men hvem er mest?

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi for mange er blitt vant til å føle seg dårlig behandlet.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi "Det ikke er lov å være det de er": (Aggressive, Hyklere, Dømmesyke).

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi det man dømmes for er å krenke den seirende jordiske autoritet til enhver tid.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi de lydige handler med "Synd" og forsvarer seg med "Tilgivelse".

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi man må dømme både Stalin, skoletaperen og dyreverneren; Gud må dømme både fortid, nåtid og fremtid.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi det ikke var Babels Tårn som fikk slutt på det menneskelige fellesskap, som bare kjærligheten kan gjenskape, og alle som ikke adlyder kjærligheten står utenfor det fellesskapet - men opprøret og ulydigheten djevelen ga til Adam og Eva ved Epletreet var årsaken til at fellesskapet forsvant - opprør og ulydighet var ubrukelig i den falne verden og kunne bare erstattes av - makt!: Himmel og Helvete var en realitet.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi lydigheten i Edens Hage var ikke den lydighet jordiske herrer betinget av tid og sted forlangte.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi ikke alle får lov til å ta hvilke som helst valg.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi man vil at den syndige skal velge å slutte å være syndig, uten å gi opp å være det han er - en taper!

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi den frie viljen ikke ligger i mennesket selv, men i Edens Hage og den Falne verden og forutsetningene som er der.

Gud ville aldri dømt noen til Helvete, fordi de konklusjonene som binder hvert fakta opp mot hverandre i denne Guddommelige sømmen, er på feil grunnlag:

(At vi kan frikjennes eller dømmes til Himmel eller Helvete fordi vi må være frie og ha en fri vilje til å velge mellom det som får oss frikjent eller dømt).

Det kan være andre løsninger på at "Vi må ha fri vilje enn å velge mellom noe som får oss frikjent eller dømt.

Vi kan være frie ved at vår natur ikke ligger i det å handle ---!

Premisset og konklusjonen i "Enten Himmel eller Helvet" er feil.

Den er ulogisk, men samtidig knusende logisk.

Å tro på Himmel og Helvete er å tro på Akilles og Skilpadden paradokset: (et uangripelig argument som fører til gal konklusjon).

14

Helvete er den endelige konsekvens av autoritetenes valg - for de ville ikke respektert seg selv om de måtte treffe meg i Himmelen!

Det må finnes et Helvete - fordi "De virkelig ikke er så dumme at de vil komme til Himmelen sammen med oss"!

Uten Hitler - "Som alle skjønner må straffes", kunne de lydige ikke sendt noen til Helvete; for da ville enhver straff virket tilfeldig og villkårlig.

15

Opprør kan ikke defineres som "Falskt håp", det er en vilje som utøves for egen del, og vi kjettere "Gir derfor ikke "Falskt håp". Det er forøvrig Kristne undertrykkede som trenger "Håp". Trenger du "Håp" for å bli frigjort så har du et problem. Håp er håp. Det finnes ikke falskt eller ekte håp. Hvorfor er det alltid under-

trykkere som snakker om at andre gir "Falskt håp"?
Jeg ønsker hverken å frata eller gi håp: jeg ønsker
å avsløre agendaen til de som tror på håp selv og
føler at alle andre sprer "Falskt håp".
Det er jo de som bestemmer - hvorfor skal de trenge
håp?
Å advare mennesker om at "De sprer falskt håp" betyr
at de har trådt over en grense, ikke fordi håpet er
falskt, men fordi noen andre enn dem vil gi håpet.
Håper falskt når det kommer fra undertrykkede til
andre undertrykkede. Hvorfor tror noen at de lydige
vil gi håp? Det burde jo være vår verdi og vår sann-
het, vi trenger jo håp ifølge dem, bare ikke "Falskt
håp"!

1. The first part of the paper discusses the importance of the study of the history of the United States. It is argued that a knowledge of the past is essential for a full understanding of the present and for the development of a sound policy for the future. The author points out that the study of history is not only a means of satisfying our curiosity about the past, but also a means of training the mind and of developing the character.

2. The second part of the paper discusses the importance of the study of the history of the United States. It is argued that a knowledge of the past is essential for a full understanding of the present and for the development of a sound policy for the future. The author points out that the study of history is not only a means of satisfying our curiosity about the past, but also a means of training the mind and of developing the character.

3. The third part of the paper discusses the importance of the study of the history of the United States. It is argued that a knowledge of the past is essential for a full understanding of the present and for the development of a sound policy for the future. The author points out that the study of history is not only a means of satisfying our curiosity about the past, but also a means of training the mind and of developing the character.

DEL TO

Det å belønnes eller straffes i det neste liv for sine handlinger og tanker i dette liv er en måte for Gud å klargjøre hvem som allerede har fått i dette liv og i Himmelen og hvem som ikke har fått i dette liv og i Helvete.

Himmelen er der for å avkle oss for et liv etter Himmelen og Helvete er der for å lære oss for et liv etter Helvete.

Ikke Helvete - men heller muligheten til å oppleve deg selv uten konflikter. Ikke Helvete - men det som fører alle erfaringer sammen til ett punkt og sammen til en konklusjon. Ikke Helvete - men å ville fortsette som egentlig det du var som uegentlig på jorden. Ikke Helvete - men stadig vekk nye bud i ett stadig vekk forbedret legeme. Ikke Helvete - men det å hente egenskaper fra både belønning og straff. Ikke Helvete - men gi respekt og håp til de kuede, uten en agenda og uten en velment intensjon. Ikke Helvete - men la heller de Himmelfarende overvinne sin følelse av å ha blitt grunnleggende krenket. Ikke Helvete - men å endelig komme dit kropp og sjel ikke kan plages og mishandles mer, fordi det er det alle legemer lengter etter. Ikke Helvete - men å være fri, fordi bare frihet tilfredsstiller alle andre moralske følelser: (Anstendighet, nestekjærlighet, respekt, tilgivelse). Ikke Helvete - men muligheten for å ikke belønnes eller straffes, men overbevises, uten jordiske forhold. Ikke Helvete - men å utvikle godt og ondt. Ikke Helvete - vi er slått og har lidt nederlag før vi kommer dit. Ikke Helvete - men en evighet som stemmer med den jeg ville være og ikke bare den jeg ble. Ikke Helvete - men en evighet uten en sjel andre kan trampe på, for da er det ikke en sjel. Ikke Helvete - men en evighet hvor belønning og straff ikke er konflikt, men rettferdighet. Ikke Helvete - men det vi er i våre sjeler og ikke i våre hylstre. Ikke Helvete - men at straffen er belønning, fordi den kommer tidsnok. Ikke Helvete - fordi jeg fortjener ikke å ikke fortjene. Ikke Helvete - for der kan man bare føle og jeg vil kunne tenke også - være hele meg.

Kommer jeg til Helvete - så er det fordi jeg ikke forsto hvem jeg og hvem de var før det var sent. Kommer jeg til Helvete - så er det fordi lydighet ikke er nok: jeg var den jeg var. Kommer jeg til Helvete - så er det fordi det egentlig ikke finnes noe godt argument mot de religiøse, uansett hva de gjør og mener. Kommer jeg til Helvete - så er det ikke fordi jeg ikke trodde på Gud, men fordi Gud ikke trodde på meg.

Kommer jeg til Helvete - så er det ikke fordi jeg var ulydig eller var syndig, men fordi rettferdigheten min ikke var min personlighets egentlige side. Kommer jeg til Helvete - så er det fordi de troende er alene om å være helt sikre på å ikke tro på falske profeter, deres profet tilfredsstiller deres følelse av moralsk overlegenhet og dermed av menneskelig overlegenhet. Kommer jeg til Helvete - så kommer jeg dit uten jordens plageånder og mobbere. Kommer jeg til Helvete - så kommer jeg dit som straffen for å være den jeg er, og de ble også helt tvangsmessig opphengt i å se meg på nettopp den måten. Kommer jeg til Helvete - så er det fordi alt alltid har vært over. Kommer jeg til Helvete - så er det fordi jeg ikke hadde en sjanse fra begynnelsen av, valgene mine hjalp ikke, de ble ikke godtatt.

4

Helvete er for dem som ikke var ønsket på jorden heller. Helvete er for jordens tapere og taper er både Stalin og den kriminelle og bygdutellingen. Helvete er for dem som jordiske herrer ikke hadde rett til å straffe mer enn nok. Helvete er for dem som burde vært straffet men Helvete er også for dem som ble straffet feil.

5

Jeg er imot Helvete - for selv om jeg med rette ikke finner meg i mer, så tar jeg likevel feil.

Presten som delte ut gratis Bibler ved Konfirmasjonen i hjembygda ville ikke at jeg skulle tro på Gud og Jesus når han sa vi var den siste generasjonen som hadde ett ungdomsopprør - han ville bare at jeg skulle føle skam og skyld over opprøret mitt.

Jeg kommer til Helvete uansett i det neste liv så det er urettferdig at de lydige kuer og håner meg i dette livet.

Det er urettferdig å komme til Helvete fordi det ikke er meningen at sånne som meg skal ha rett.

Helvete uttrykker det endelige skille mellom høy-status og lav-status. Helvete uttrykker bare vilje, enkelte menneskers vilje. Helvete uttrykker de lydiges kjærlighet til seg selv. Helvete uttrykker at de samme alltid taper. Helvete uttrykker at vi egentlig aldri kjente våre naboer på jord så veldig godt. Helvete uttrykker det man nå for tiden bare har lov til å gjøre som religion. Helvete uttrykker at de lydige skammer seg over å ha måttet være moralske og fordømmende overfor deres neste på grunn av meg. Helvete uttrykker lettet seiersfølelse - tenk at det virkelig var sånn at blind lydi-ghet i dette liv ga deg rett til å torturere andre i det neste liv. Helvete uttrykker at du aldri er alene om å ta valgene. Helvete uttrykker at du ikke kunne velge rett, fordi du forbinder "Det rette" med den Konservative undertrykkeren. Helvete uttrykker at noen ikke opplever et fellesskap med hele menneskeheten, men bare med frelste. Helvete uttrykker at det jorden egentlig handler om er å slippe ansvar for det du gjør mot synderne, og ta ansvar for det du gjør mot de frelste - ingenting annet enn gode gjerninger.

Himmel og Helvete stemmer logisk (at du skal belønnes eller straffes for valgene dine - det er ingen annen mulighet), men Himmel og Helvete stemmer ikke psykologisk (Det fellesskap man opplever med hele menneskeheten).

Helvete er for dem som de Jordiske Frigjøringsbevegelser ikke så hadde noen grunn til å føle seg undertrykket, det hele var deres feil.

Himmelen er belønningen for de som allerede skulle dit. Himmelen er belønningen for de ustraffelige. Himmelen er belønningen for de som følte at kjærlighet og straff hørte naturlig sammen, men ingen opplevde det egentlig som naturlig når de ble utsatt for det. Himmelen er belønningen for de som følte at moral og ikke kunnskap rettferdiggjorde makten deres. Himmelen er belønningen for de som vil tenke moralsk rundt det gode og som ikke vil tenke selv rundt det gode. Himmelen er belønningen for deg som straffer de som skjønner hvordan de tuner, fordi det skal være en hemmelighet. Himmelen er belønningen for å gjøre alt rett og likevel ikke klare og bygge ett rettferdig styresett. Himmelen er belønningen for å gjøre ustraffet det andre sendes til helvete for. Himmelen er belønningen for vanstyre. Himmelen er belønningen for å kunne håpe som tro og ikke leve det som livssituasjon. Himmelen er belønningen for å gjøre som du vil. Himmelen er belønningen for å ikke ville innse sine begrensninger eller ikke ville konfrontere dem. Himmelen er belønningen for å ikke ha hatt noen her-

sker, men selv være et nummer i rekkefølgen. Himmelen er belønningen for godhet på betingelser. Himmelen er belønningen for å måtte være normal og ta de fulle konsekvensene men ikke ansvaret ut av det. Himmelen er belønningen for å være en bedre spiller i ditt eget spill.

Den de lydige ikke unner noe, men bare vil kvitte seg med, fordi han hevder seg uten å bry seg med deres planer for ham - for ham har de forbeholdt den varmeste plassen i Helvete.

I Helvete bestemmer de lydige, i Himmelen bestemmer Gud. Men det eneste som skiller dem fra hverandre er at de lydige ikke godtar de ulydige.

For målet nå er å oppløse troen på Himmel og Helvete ved å utvide vår relasjon til hverandre, det at vi føler at vi gir hverandre skylden, det at vi føler at vi har noe på hverandre.

DEL TRE

Den frelste er enten mektig eller normal. Den frelste har ikke noe følelsmessig behov for å tro og styres ikke av en vilje, men han og hun har troen som en forlengelse av sin natur. Den frelste vil ikke tro på Gud om Gud kan bevises. Den frelste vil ikke synde, om han ikke har mulighet til å skrifte. Den frelste vil ikke vise hva han tror på, bare alskens uttrykk for det han tror på. Den frelste vil ikke tro på annet enn Gud og det Gud har sagt, selv om nye fakta og nye sannheter kommer til, og hva er frelse egentlig da? Den frelste vil ikke tro på djevelen, for han er det som er bak alle erkjennelsessperrere han og hun har. Den frelste har ikke mer å by på enn sine egne begrensninger, de er det ingen som frelser ham ifra, Gud vil bare fjerne det skamfulle, og det er handlingene og tankene. Den frelste vet at han har rett fordi begrensningene hans ikke kan betviles, de regjerer i virkeligheten, de er personlighetstypenes slutt punkt. Den frelste vet at han kommer til Himmelen fordi han da slipper å være begrenset og minnes på at han er det. Den frelste vet at den syndige feiler noe, fordi han har kroppen full av skamfulle følelser han forveksler med kjærlighet.

Arvesynden vi er født med er der for å tvinge oss til å være lydige og velge Himmelen fremfor Helvete.

Velger vi Himmelen kan man konstruere virkeligheten og konstruere historien - og deretter konstruere rett og galt.

(Arbeiderklassen har ingen Kunsthistorie).

Jesus måtte Korsfestes, for om han ikke ble det, kunne de lydige ikke bevist at vi var syndige og da ville vi ikke trenge Himmelen.

Han skulle ikke med Korsfestelsen frelse oss fra våre synder, men gjøre oss avhengige av dem.

Jeg håner deres tro, og det er utilgivelig, men de håner meg som menneske, og det er et ikke-tema.

Synderen er i en sosial situasjon, ikke i en åndelig situasjon. Synderen har gjort noe feil, ikke jeg, dette er ikke min feil, sier den lydige. Synderen beviser bare at han er syndig også når han ikke handler syndig, for det er sånn den lydige oppfatter det han gjør, han er i andres vold. Synderen er bare det han oppfattes som, men det han ikke oppfattes som, er det som motbeviser at han er syndig. Synderen kan bare tvile, og ikke bekrefte, og dermed forblir han bare en synder.

Adam og Eva var ikke ulydige, de ville at autoritetene ikke skulle utnytte kunnskap. Adam og Eva var ikke ulydige, de ville at kunnskap skulle være lydighetens forutsetning. Adam og Eva var ikke ulydige, de ville at de lydige skulle ha en viktigere rolle i dramaet om Verden.

Den Frelste ser andre i svart/hvitt som enten Gode eller Onde, og bare det, for da har han rett til å bestemme. Den frelste ser verden som en Syndens Pøl, for ellers ville det ikke vært bruk for ham, for han opererer psykologisk og følelsesmessig akkurat bak den prosessen filosofer er i kontakt med, der man får kontroll på følelsene og ikke lenger trenger moral for å få kontroll på følelsene, slik den lydige som ser mot horisonten gjør. Den frelste ser seg selv som viktig, fordi han tjener Gud, og derfor trenger vi Gud.